

בכ"ד בשבט תרפ"ב (1922) נפטר אהרן דוד גורדון,
סופר ומנהיג רוחני של הפועלים בארץ.

מאמרותיו:

- * "האני" הלאומי הוא אבי ה"אני" הפרטי.
- * אי אפשר לאדם פרטי להיות אדם, כל זמן שעמו חיה טורפת.
- * רק העבודה תרפא אותנו.
- * בלשון יש מילה אחת משותפת לעבודה ולפולחן.
- * עבד לעברית אנכי עד נצח.

* * *

* יש בעיות עם צי המכוניות שלנו:
הפורד של הבריכות נכנס למוסך עקב
שרפה שפרצה במנוע. השרפה נגרמה
ע"י דליפת דלק על צינור הפליטה.
הרנו אף הוא במוסך. נראה שחור
אחד לא נקדח בו, במקום שצריך היה
להקדח. השמן, שאמור לזרום באותו
חור - על הציר העליון - לא זרם
והחלק התחמם ונשבר. התיקון נעשה
ע"ח החברה שמכרה לנו את המכונית.

* הקורטינה עברה כבר 70.000 ק"מ
ועדיין נוסעת במרץ.

* איזי דיבון עובר שפשוף-רענון
בשרותים. הוא נמצא בבית לחודש
ימים.

* טרי נוסע השבוע לארה"ב.

* מזל טוב! לסילביה ויוסי נולדה
בת. השם: שרון.

* ועדת ההורים המדשה כבר פועלת.
ראשית דבר תתקיים פגישת הכרות +
פרידה עם החברים הנכנסים, היוצאים
וההורים עצמם. כמוכן. כ"כ מתכננים
הנוגעים בדבר להוציא דף-חדשות
להורים.

* מגמא מודיעים שנתקבלה הזמנה
גדולה מיפן. כה לחי!

ימרי הנולדת

- 29/2 - יוסף חצור
- 2/3 - אמירה אנגלסברג
- 3/3 - גיר פרלסון
- 5/3 - תמר וולפין
- 7/3 - גב' דייוויס

ימרי נשואין

5/3 - אירירין ונוקי שירן

* בערב שבת התקיימה פגישה עם חברי "שבת
הכשרה". הללו הציגו עצמם, זמרו מעט
וכפי שמקובל בימינו היו ביניהם כאלה
הפורטים עליגיטרה. חבובים, אחד אחד.
מפי הסדרן שמענו שכבר נכנסו בשוונג
לעבודה, מחציתם לפרדס והמחצית האחרת
פה ושם. הם יצאו לחופש בה שלשה ימים
וא"כ יכנסו לתנאי אולפן. בשיבוי קל:
חצי יום לימודים חמשה ימים בשבוע
דיום עבודה מלא אחד. בסוף האולפן יקבלו
בחזרה את מחצית היום-למודים הנותרת.
חברה נחמדים, אין ספק, כפי שצעירים
צריכים להיות, מלאי רוח חיים ועליצות.
ולותיהם הצוהלים טופחים על אזניך מכל
צד בחדר האוכל. אולי כדאי להעיר להם
בעדינות, בעדינות, להנמיך מעט את
הקול?

* איך שהוא נשמט לנו ערב השבת בו חגגנו
את ט"ו בשבט. היה זה ערב נחמד, בו
קבלנו הסבר אור-קולי על פלורה, פאונה
ושמורת טבע. יבורכו אלה הנותנים מרצם
ואונם לשמור על הקיים בפני פלישתה
הגסה של הציויליזציה.

* שמענו שמרקי החל בקישוטים לפורים,
בעזרת צוות שלם. הזמן אמנם עדיין
אינו דוחק אך זו דרך לא רעה לנצל את
ימי הבטלה שכפה עלינו מזג האוויר.

* יבורה מעיין חוזרת בשבוע הבא. ברוכה
הבאה!

* הימים חולפים, שנה עוברת - לא אין זה
חוג לשירה בציבור. חשנו פתאם בזמן
החולף כשנמסר לנו שפעוטון "דיאן"
עובר כבר לגנים אחרי חג פורים.

* אם הזכרנו זמן - זה הזמן לשאול: האם
שמתם לב לאביב שכבר מתדפק על דלתנו?
ראינו את הניצנים תופחים על גבי
הענפים ויודעי דבר ובעלי מקצוע ספרו
לנו שהשרף הרדום מתעורר ומטפס בתוך
העץ...

* טיול אחד לירושלים בוטל מחוסר
משתתפים.

* ספרנו על קורס לעזרה ראשונה לנהגים.
אייבן הצטרף גם הוא.

חוג לאמנות הקולנועקבלת-שבת

מספר חברים בהתיעצות עם ועדת התרבות החליטו להקים במשק חוג לאומנות הקולנוע. המטרה היא להביא פעם בחודש, בערך, סרטים מסוג שלא מעבין את כלל החברה ולהקרין אותם. כל חבר יבחר בתורו סרט ויתן עליו הסבר לפני הקרנתו. כן נזמין מדי פעם מרצים לדבר בפני החוג.

בקרוב תיתלה רשימה על הלוח להרשמת המעוניינים. צפויים דמי השתתפות בסכום של כ- 15 ל"י לשנה, לכיסוי הוצאות. במקרים מסויימים, כשבא סרט שעשוי לעבין את רוב החברים, נעשה סידור מיוחד לאפשר לכולם לראות אותו.

ברצוננו להימנע ממצב שהיה בזמן שהופיעו סרטים מ"מועדון הסרט הטוב" וחברים התלוננו עליהם. לכן אנו מדגישים שהפעם זה יהיה במסגרת של חוג למטרה ספציפית.

במשך שלושת החודשים שהוקצבו לנו - אנו נשתדל לערוך קבלת שבת בעימה ומסודרת ככל האפשר. מן הנסיון של שבועיים למדנו, שיש לשפר את הסדורים הטכניים, על מנת שכל דרישות החברה לגבי הגשת האוכל וכו', יבואו על סיפוקם.

בישיבה של כל הגורמים (אקדומים, מטבח, חדר-אוכל ותרבות) סיכמנו שהרבה תלוי במספר התורנים ובהזדרכתם היעילה.

לכן, התורנים השבוע מתבקשים לגשת לאחר אית בחדר-האוכל ביום ששי בערב, כ- 10 דקות לפני התחלת הטקס, ולקבל הוראות - על מספר השולחנות שעליהם יש להגיש את האוכל ומקומם. נוסף על כך, תוכנית של סדר השולחנות (כולל מספר המקומות בכל שולחן) תהיה תלויה בכניסה, לעזרת החברים והתורנים גם יחד.

בת-שבע תהיה שוב בחדר האוכל, ביום ששי, בין השעות 1200-1400 בצהריים, לשם קבלת הזמנות למספר המקומות הדרוש. חברים מתבקשים להתעניין ולזכור את המספר של השולחן שניתן להם ולמספחתם.

ושוב, תודה מראש על שיתוף הפעולה.

שבת שלום

ו. קבלת שבת

הודעה מן הספריה

עובדי הספריה מחפשים חבר/ה המעוניין/ת לעזור לעובדים בחלוקת הספרים בימים א-ב. אם המועמד מעוניין ללמוד קצת יותר על תורת הספרנות, נסכים ברצון ללמדו את המלאכה.

עובדי הספריה

האקדומים מבקש להודיע לכל החברים, אורחים, ילדים וכו', שהאחראי לדלפק בזמן הארוחות מקבל הוראות ברורות מהאקדומים על גודל המנה שיש לחלק. לכן, אם אורח עובד שעובד על יד הדלפק מודיע לחבר, אורח, ילד וכו', שאפשר לקחת רק מנה אחת של משהו, הוא ממלא הוראות שקבל ולפיכך עושה את המוטל עליו. יוצא מזה, שאם מישהו רוצה להתלונן על משהו, הצעד הנכון הוא לבוא בדברים עם האקדומים ולא לריב עם העובד על יד הדלפק.

4

גרופית 21.2.71

38/0109 שולח

העלון המגיע אלינו בקביעות מעורר תמיד שמחה, וללא ספק רב מקומו בשמירת הקשר עם הבית. לכן נראה לי שעלינו למלא חובה צנועה של תודה ע"י משלוח מכתב קצר לעלון:

אי אפשר להקיף הוי-חיים חדש, בוף אנושי ובוף כפשוטו, אורה, מנהגים ואקלים - במכתב קצר. לכן אספר בקצרה מעט על המתרחש בגרופית.

גרופית נוסדה כהאחזות-נחל ב-1963 והתאזרחה לפני 4 שנים. מקומה, למי שאינו יודע עדין - בערבה הדרומית, לא רחוק מאילת.

המיסדים - בני גרעינים עירוניים, בעיקר מכפר-סבא, חניכי הכפר הירוק ובתניה. עד כה באו שלושה גרעינים למקום: גרעין גרופית, ציחור ויעלון - המשרתים עדין בצבא אך במצאים במשק.

הענף העיקרי הוא גן-הירק, בו מגדלים מלונים (בעיקר ליצוא) פלפל, בצל, תירס ועגבניות. שאר הענפים: מטע צעיר, ציוד כבד (משאיות ושופל), לול ושרותים.

הבעיה המרכזית של המקום היא חברתית: העזיבות רבות, ואין די כח-אדם. בעונה הנוערת - בחורף - מנסים להתגבר על הבעיה ע"י מחנות-עבודה, אך פתרון זה רחוק מלהשביע רצון.

למקום שתי תכונות המהוות, לגבי המתאבדים ובטארים כאן מוקד - משיכה עיקרית. ראשית - רחוקו ממרכז הארץ, הרגשה של יחד בתוך בדידות של מרחבים, ושל הקמת ישוב באזור שהוא עדין כמעט שומם. שנית, - הבוף המקסים המקיף את גרופית. ממזרח - הרי אדום הגבוהים והסלעים המשנים את גוונם בכל שעות היום. צנע הרי אדום בשעת השקיעה והזריחה נראה לעתים בלתי-מציאותי, וגורם להרגשה של חוסר-ריאליות, של הליכה על פני הירח או בעולם אגדה מכושף.

ממערב - הרי גרופית החוליים והזרתיים. הם מרשימים לא פחות מהרי אדום בשלל גוני הסגול, אפור, חום, צהוב, וכתום. גם הם, לפי מסורת הערבה, משנים את צבעם - ודומה גם את צורתם - לפי שעות היום. בסיעה קצרה דרומה תביא אלינו את נופו המרהיב של מפרץ אילת, שינפיר גובל לעתים ב"קיסש", כל כך חריפים הצבעים.

אעתיק כאן שיר שנכתב בידי בחורה עירונית שבאה לכאן לצמיתות לאחר שהתאהבה במקום - בנפנו וביושביו.

גיליתי בך כל ששאפתי -
עצמה והוד-קדומים.

רציתי לחבוק כל הר מסביב שראיתי
כמו אבא טוב - אלהים!

ורצתי בשביליך לזהות,
רוצה לדבוק בך - ולא עוד!

פונה שמש יוקדת -
אליך לסגוד.

רפית בהרים אדומים מרחוק
תחתיך גן תמיד ירוק

תמה את, מכל מקום,
כולך טהורה, יקרה - ללא מתום.

יש המשך...

5

מאליו יובן שהמצב כאן אינו כה אוטופי. רבים החסרונות שבמקום, ועוד הרבה יש לשפר מבחינה חברתית, ולפתח מבחינה משקית. הכתם הידוק בערבה עדין קטן מאד - אך הוא מרמז על תקווה של ערבה פורחת בעתיד.

זהו זה להפעם -

אם תמצאי לבכרן להדפיס זאת בעלון - בבקשה.

להתראות

הבנות מגרופית

למצוא לנכורך! ועוד איך! הלואי ונקבל מכתבים כאלה פעמיים בשבוע!

בתקופה של (טוחים הנמצאים)
החור - יבין את הרוח

צפורה

לכבוד
פינת אור

בערב יום שני נערכה פעולת כיתה עם המדריכים עודה

ומירב.

משימת הערב היתה להתהלך במשק בשעת ערב מאוחרת, 8.30 בקירוב, ולמנות את מספר האנשים המקדימים לומר לך "ערב-טוב". התרוצצנו במשק ואת מספר "המקדימים" יכולנו לספור על אצבעות יד אחת.

לאחר כ-20 דקות של "התרוצצות", חזרנו לכיתה ושווחחנו על הנושא. מסתבר כי ילדים אחדים חושבים שהדבר תלוי במצב רוחו של האדם במקרים שונים, או למשל, איש הממהר למקום מסויים אין לו פנאי לומר "ערב טוב" וכו'... הבה נעשה התחרות בינינו, מי יקדים לומר "ערב-טוב", "בוקר-טוב", "שלום" וכל היתר.

בתקווה

כתת דרור

תערוכה בחדר האוכל

- עד שלא הופיעו הציורים של לילה ומרקי על קיר אחד והציילומים בשחור-לבן בצד השני, לא הרגשתי עד כמה חסר בחדר האוכל גופך של חיות וצבע.
- אליבא דאמת - חדר האוכל על כל יופיו יותר מדי מוסדי וקירותיו על לובנם מזכירים חדר המתנה גדול. חלילה שתחשבו שאני צולף באדריכל או באלה שליוו אותו, אבל... מה דעתכם? צבע פה ושם לא מוסיף?
- נו, התערוכה מוצאת חן בעיניך?
- איזו תערוכה?
- של מרקי ולילה... שם על הקיר...
- מישו בקש מהם? האסיפה החליטה על זה? יש ועדה שדבה בזה? חביבי, בודף מזה ריח של פרטיזניות. כאן יש עילה לעקוף את התהליכים הדמוקרטיים...
- מה אתה מבלבל? שאלתי אותך שאלה פשוטה ואתה תוקע לי דמוקרטיה! אתה לא אוהב ציורים, אתה לא אוהב צבע, אתה לא מחבב אמנות?
- מי אמר את זה? אני משתגע אחרי צבע - תן לי פח צבע וקיר ואני מאושר.
- ואן גוך ואני היינו בבית ספר יחד אבל כאן יש עקרון סמוי שהולך לאבדון.
- עקרון שמקרון, אתה אוהב או לא אוהב ציורים?
- תלוי. אני אומר שיש ציורים שלא באים בחשבון - סלנדר דאלי למשל - זה מקלקל את התיאבון - אשה ערומה אך השדיים משולשים ויש לה ביצה מטוגנת באמצע המצח.
- על טעם ועל ריח...
- או סתם ערומים... אני שואל אותך... קבלת מבה שניה של שניצל ואתה מלקק את שפתותיך כשפתאם עיניך בוחותות על גוש בשר בקבי בלתי צלוי! מה קורה?
- מיצי העיכול מתייבשים ואתה לא יכול לאכול את השניצל. זה, חביבי, התחלת הסוף!
- הבנתי אותך. אנקש מציריבו לצייר תערוכת ציורים של מאכלים בוטפי רוטב, פירות עסיסים, סטיק וציפס...

צפורים

- אם מה שמתרחש בסביבת ביתי אופיני למה שהולך בכל המשק אזי אפשר לערוך תצפיות בצפורים בלי לצאת החוצה. בחוצה משקפת שדה כדי שתיטיב לראות אבל לעיתים, ללא כל עזרה, ניתן להבחין בסוגים שונים של צפורים שמצויות דווקא בעובה זו.
- האם ידוע שיש שני טיפוסים של בחיליאל בסביבה - אחד כולו שחור-לבן והשני בעל גוון צהוב בחזה? הזרזירים וזרזירי החורף, אמנם לא במספרים כתמול שלשום, אך אפשר להאזינם מתגודדים בשורה עורפית על קו החשמל. הבולבול החצוף ממשיך להתרוצץ ויחד אתו ירקנים, דוררים, עורבים ואף חנקן אפור גדול שמתלבש על חוטי החשמל מול חלונני. במקומות לא רחוקים מבתי המגורים ראיתי ייקיות, פשוט, פרוש, חגלה, סבוצית מבולבלת שכבראה אחרה להגר ואוכל דבורים. זה לא סוף הרשימה אבל לא קל לזהות תמיד איזו ציפור שמופיעה פתאם. לך זכור את צורת המעוף, את הצבעים, מבנה המקור וכו'.
- עליך לחפש בספר בעל ציורי צפורים כדי לודא מה שראית ואז לעיתים מסקנותיך בסתרות ע"י השותפת לחדר מגורייך.
- הסתכלי, יש בחוף צפור גדולה שחורה עם רגליים צהובות.
- אין דבר כזה בארץ!
- איפה המשקפת? אני אוכיח לך, הנה... ברחח לפני שתפשתי אותה...
- אין צפור כמו שתארת בארץ! זה בודאי זרזיר-נקבה.
- הבקבות האלו, קשה מאד להסתדר אתן. הו, יש כאן עוד צפור, פסים שחורים על הכנפיים, ראש אפור, מין משקפיים שחורים וחזה כתום. אני מוכרח לזהות...
- אה, זה פרוש!
- איך את יודעת?
- יש המשך...

- אני מכירה את הצפורים. אתה יודע מדוע קוראים לזה פרוש? כי הזכר והנקבה פורשים זה מזאת.
- כל הכבוד לזכר. איפה הוא מוצא את האומץ...?

קבלת-שבת

פעמים ערכנו קבלת-שבת ותגובות ציבוריות שונות ומגוונות. יש המברכים ב"שהיינו וקיימנו..." ומוסיפים משאלה שזה יימשך, כי נעים לשבת בצורתא. יש הדואגים למצב תקין במערכת העיכול ובוכים על זה שהאוכל לא מגיע בזמן, מגיע קריר, אין מספיק מרק... יש השוללים מכל וכל שינוי הסטאטוס קוו ורוטנים שאם במשך 22 שנות קיום הסתדרנו בלי זה לשם מה צריכים את זה עכשיו? יש שמוסיפים - "כל הטרחה הזאת עם תורנות נוספת רק למען 10 דקות של טכס ושירה?" ויש האומרים ש-10 דקות אלה הן ארוכות מדי והזאטוטים אינם רגילים להמתין בשקט. אך יש, ובקורה שהם מהווים רוב, שאומרים שקיבוץ ביכר במעשיו המשותפים וישוב יהודי - במסורת יהודית מסוימת ועל שני דברים אלה אשרי המבצעים... מעניין שלא רק אנחנו מבנים לחדש את ימינו כקדם בחיפוש אחרי מסורת הולמת שבת קיבוצית ויש לנו שותפים כמו כפר-בלום ואילת-השחר, אשר החלו בקבלות שבת לא מזמן. גם ביפתח, מעין-ברוך ועמיעד בהוג מעמד חגיגי כזה מדי שבוע. רצוי אולי להדגיש בטור זה כמה נקודות שלעיתים בעלמות מחמת נקיטת עמדה זו או אחרת.

- א) עד שנצליח למצוא שיטה יעילה לחלוקת האוכל יקח זמן-מה ויש להאזר בסבלנות.
- ב) אם מנהג חדש זה טוב לנו - רצוי שנמתין זמן מה עד שנסיק מסקנה: "טוב אבל לא במחיר קלקול ארוחה". מסקנה זאת מופרזת ופזיזה.
- ג) אורך זמן הניסוי עליו דובר בועדת העבודה הוא שלשה חדשים. יש לקוות שועדת העבודה וגם תורבים שצריכים להופיע בערבי שבת יטו אذن לבקשות של מארגבי ערבי-השבת.
- ד) אם ברצה מאד בהצלחת המפעל החדש הוא יצליח.

תרבות המערב והנער

במשך כנס כיתות י"א שנערך לא מזמן שמעו בני משק מן הגליל והשרון מספר הרצאות, בין היתר בפרסה בפניהם ע"י אחד ממשתתפי הסימפוזיון "תורת ההיפוס". ברור שדעות אלו אינן קבין כל ארוכי השיער אולם המרצה יחס אותן לאחוז מסויים, להלן תמצית תורה זו:-

- 1) איכפת להם מה שקורה לאבושות.
- 2) הם מעונינים בחיים משותפים, לכן יסדו מספר קומנות הדומות לקיבוצים!
- 3) הם דוגלים בשלום (מכאן "עשה אהבה ולא תילחם");
- 4) הם דואגים לטבע שעומד בסימן השחתה גמורה ע"י הציביליזציה.
- 5) יש בהם רצון להתנדב לעזור לנחשלים (מעין "צבא שלום" פנימי);
- 6) הגשמה עצמית - "עשה את הדבר המעבין אותך" (אין זו הגשמה עצמית כמו שאבות הקיבוץ ידעו אותה אלא "כל מה שעולה על דעתך הוא טוב").
- 7) פשטות - שמתבטאת בסלידה מן הפורמליזם של החברה והאמריקאית;
- 8) הם נגד החמרות והרכושנות.

עוד אחד ממשתתפי הסימפוזיון תאר את ההיפוס כ"אנשי העליה-השניה מודרניים" והיה מוכן להרחיק לכת בהשפעתם האפשרית. "העליה השניה היתה קומץ קטן של אנשים שהשפעתם החיובית מורגשת עד ימינו וכך עשוי להיות עם ההיפוס". מעבין שבחלק משיחותי עם כמה מן הבנים והבנות, בהפסקות בין ההרצאות, שמעתי דעות שמרניות מאד בקשר לקדושת הרכוש, עדיין מתקבל הרושם בקרב מחזכים שהנער הישראלי, לרבות בני הקיבוץ, מוכנים לחקות את התופעה החיצונית, המוסיקה הרוששת ואולי אף את הסמום-מבלי להתעמק ברעיונות "העליה השניה". מדינתנו זקוקה להשפעת מין עליה-שניה וזה מבלי לגרוע ממעשי הבנים בצה"ל.

מי שחושב שהקטיף בפרדס הוא ענין פשוט, שמתחילים לקטוף ב- א' וגומרים לקטוף ב- ת' - טועה בהחלט. כמו בתפוחי עץ, המחיר שמתקבל עבור הפרי תלוי בגודלו. יש אמנם הבדלים ביכרים. אשכוליות גדולות - יקרות יותר בתחילת העונה וזולות יותר בסופה. לכן צריכים לקטוף פרי גדול בזמן שהוא כולו קטן ופרי קטן כשהפרי גדל - וזהו הבדל שני: הפרי ממשיך לגדול ולהתבפח אחרי שהוא בשל, כך שפרי מוכן לקטיף בנובמבר עוד ראוי לקטיף באפריל, אם כי אז הוסיף כבר עד 30% במשקלו. צריכים לקטוף כמה שאפשר מאוחר בכדי לקבל את התוספת הזו במשקל. אבל פרי גדול לא מקבל מחיר טוב בסוף העונה. ברור עד הנה?

יש עוד דבר שבקרא "תליש לתעשיה". תולשים פרי העולה על גודל מסויים (במקום לקטוף במקטפה) ושולחים אותו לבתי חרושת כמו "פרי הגליל", לעיבוד לפלחים בקופסאות. פרי הגדול מדי לייצוא או פרי, שמסיבות שונות שונות הולך לבררה, ממילא מקבל אז מחיר יותר טוב: עבור בררה אשר בשלח "פרי הגליל" וכו' דרך בית האריזה אבחנו מקבלים 80 ל"י לטון. לפני שבה קבלנו 115 ל"י לטון עבור התליש (כ-60 טון) שהספקנו לשלוח (לא קבלנו אישור ליותר). השנה ממש כבשנו את השוק (וזה לא סתם ביטוי, כי כמעט כל מיכלי התעשיה היו מוסתרים אצלנו) והצלחנו לתלוש יותר מ-100 טון במחיר של 170 ל"י לטון - הישג יפה מאד, אם לוקחים בחשבון שאותו פרי היה מקבל רק 80 ל"י לטון אילו בשלח לבית האריזה, ושם היה מסווג כבררה.

חוץ מזה, השנה התחילו, בפעם הראשונה, לקטוף קטיף "סלקטיבי", ז.א. שעברו בשטח וקטפו קודם את הפרי הגדול (למחיר טוב יותר, כנ"ל) והשאירו את שאר הפרי לגדול בשקט עד שיגיע לגודל האופטימלי. הספיקו לקטוף בצורה כזאת מחצית השטח, למרות קשיים גדולים בצוות הקטיף. עם כל הגורמים שציינתי לעיל, כולל עליה ביבול, שעשויה להגיע עד ל-20% ללא ירידה בטיב הפרי - יש כל הסיכויים שפרדס יתן תוצאות טובות בעונה זו.

ג' ורג'

לפורים

בגלל השחתת ה"זיג-בוקס" יהיה על החברות להכין את התלבושות לילדיהן. במידה ומעוניינים בכובעים, בבקשה לפנות לנעמי אשר תדאג לקנות אותן. אנא הודיעו בהקדם.

פרנקי

9

דו"ח מיושבת ועדת המשק מ-19/2/71

בוכחו: מיכאל ד', הרולד, סלמה, גרשי, יבנקל, קולין, אריה ביצן

* * * * *

א. החלפת הדודג' - (בהשתתפות אייבון)

בהתחשב בכך שמאז הדיון האחרון בנושא השתנו התנאים, התקיים דיון נוסף והוחלט להחליף את הדודג' הקיים בדודג' גדול, בן 7,5 טון, במחיר של 36.000 ל"י. מהבנק לפיתוח התעשייה יתקבל מימון של 9000 ל"י, ברבית של $7\frac{1}{4}$, כ"כ ינתן מימון זמני ע"ס 10.000 ל"י מן המפעל.

ב. נטיעת מטעים - (בהשתתפות זמי ואיזק)

משרד החקלאות מעודד היום גטיעת מטעים חדשים, מכיוון שבעוד שלש שנים צפוי מחסור של עשרות אלפי טובות תפוחים. התקיים דיון די כללי על השאלה איך ואיפה לנטוע המשך למטעים. הועלתה הצעה לנטוע בחולה, בגלל תנאי הקרקע שם. פוכם לדחות את ההכרעה לעוד חודש והוטל על קולין לברר את הנתונים לנטיעה בחולה.

ג. מעמים למטע ולפרד -

ישנה הצעה לרכוש מעמים אינטרנשבל חדש, בסכום של 34.000 ל"י - או אוברלנדר משומש, בן 4-5 שנים, ב- 20.000 ל"י. החלט שאנשי המקצוע יבחרו את הכלי המתאים ביותר. במידה והצוות, ביחד עם רכוז המשק, יחליטו על המעמים החדש, יבוא המימון מהסעיפים הבאים:

20.000 ל"י מהחלפת כלים

14.000 " מהעברת סעיף קטפות למטרה זו

ד. אספסת - (בהשתתפות שמואל ורימובה)

צפוי יבול של 1800 טון (מ-800 ד') וכמעט כולו יעבור דרך "אספסת הגליל". השנה קיימים הסיכויים שהמכון יוכל לקלוט את רוב הירק שלבו ליבוש, אך נשקפת סכנה של עודפי קמח ופתיתים בשוק הארצי. לפיכך צריכה ועדת המשק להתכונן לאפשרות של דיון רציני בהשתתפות בהשקעת כ-40.000 ל"י בשותפות לרכישת מכונה המסוגלת ליצר ריקי אספסת - כהספקה במקום חציר לרפתות. דבר זה יוכל להבטיח לבו את השוק גם אם נחליט להגדיל את שטח האספסת ע"ח הכותנה. בעוד שבוע תתקיים ישיבה של כל המשקים מגדלי האספסת. לאחר ישיבה זו יבוא העניין שוב לדיון ולסיכום.

x x x x

הצעה לתקציב כולל - ולשמירה על השווייון - ולתקציב חדש

הצעה לתקציב כולל

אלטרנטיבה א' (בלי נופש) 500 ל"י לחבר או 1000 ל"י למשפחה
אלטרנטיבה ב' (כולל נופש) 550 ל"י לחבר או 1100 ל"י למשפחה

פירוט (בל"י)

אישי	-	200
הלבשה	-	130
הנעלה	-	37
ריהוט לחבר	-	30
הספקה קטנה	-	48
חלוקה לחדר	-	36
הצגות	-	10
		491
	ל"י	9
לעיגול	ל"י	500
אלטרנטיבה בנופש		55
	ל"י	555

- - - - -

הצעה לשמירה על השווייון - (מבלי להקים סיג סביב התורה)

- (1) מתנות-בגדים - להודיע עליהן למחסנאית, אשר תוריד בערך 50% מערכם מהתקציב הכולל.
- (2) מתנות בכסף.

- א. סכום עד 50 ל"י ישאר אצל החבר.
- ב. סכום בין 50 ל"י ל-500 ל"י יועבר לדיון בוועדת החברה אשר תכריע אם
 1. לאשר לחבר לרכוש פריט מסוים (פטיפון?)
 2. סכום הכסף מעל 50 ל"י יעמוד לרשות ועדת החברה.
- ג. סכום שלמעלה מ-500 ל"י יחשב לפי הכללים של שילומים או של ירושות.
- ד. מתנות שאינן בכסף אלא בחפצים (מצלמה?): לדווח על כך לוועדת החברה. אם זה ריהוט, אז להוריד את החבר מרשימת החברים אשר זקוקים לאוור פריט.

- - - - -

הצעה לתקציב חדש - תקציב בסיעות

נהוג בכמה משקים תקציב לסיעות, אשר בעצם, ברוב המקרים, אינו מתבטא בכסף, ז"א תעמוד לרשות כל חבר בסיעה של 250 ק"מ בחינם. אם אינו משתמש בזכות זאת יקבל תמורתה 25 ל"י לשנה. אפשר לכלול תקציב זה כבר השנה, היות והוא לא יעלה את הוצאות "החזקת אדם" במאזן, כי החבר מקבל אותו בתור "שרות" ע"י המשק - כמו שהוא מקבל תקונים בבית ע"י הנגר או השרברב ללא רישום בכסף.

קולין

ביום שלישי 23/2/71 התקיימה ישיבה משותפת בין המזכירות לבין ועדת ההשתלמויות.

השתתפו בישיבה: מחברי המזכירות: מיכאל ד', ריבי, מינה, אריק, ג' יסרן, גרשון.

מועדת ההשתלמויות: בתיה ר, אריה ב, אדם, רימובד ס, מרכזת ועדת בנים : יעל ש.

על סדר היום: תפקידיה של ועדת ההשתלמויות.

המזכירות התבקשה לדון בשאלה מאחר והתעוררו חילוקי דעות בנדון בין חברי הועדה.

אחרי דיון בנושא סוכט לפי דעת כל חברי המזכירות כדלקמן:
המזכירות רואה את ועדת ההשתלמויות כועדה שמרכזת את כל המידע בענין הלימודים מכל הסוגים. המזכירות חוזרת ומדגישה שעל כל הועדות ורכזי הענפים למסור אינפורמציה שוטפת, על הלימודים וההשתלמויות. כמו כן על ועדת ההשתלמויות לפעול ולהבטיח הזרמת אינפורמציה למתן עצה בכל התחומים.
ועדת ההשתלמויות תמשיך לדון ולהכריע בפניות של החברים, ללימודים שאינם מכוסים ע"י מוסדות או ענפים במשק.

x x x x x

מהחלטות האסיפה מ- 20/2/71

1. בחירות

(א) סדרן עבודה: ג'רי ביימרק נבחר כסדרן עבודה ויחליף את איזק בסוף חודש זה. ה' המינוריים דבה בשבי שמות נוספים ובינתיים המזכיר מתבקש לברר אם החלטתו לבדוק את הנסיון של 3 סדרנים לשנה, אחרי השנה הראשונה.

(ב) ועדת הוררים

לפני שבוע נבחרה מיכל למרכזת הועדה, ועכשיו נבחרו חיים מעיין ודיאן ביימרק להחליף את לו סגל וג'וליה ביצן.

2. בקשת האיחוד לגייס את נטע

נתקבלה בקשה לשחרר את נטע למדור היחידים, לעבוד 3 ימים בשבוע וללמוד לימודים הדרושים לעבודה זו. (ז.א. פעילות מלאה בתבועה) האסיפה קבלה את המלצת המזכירות להענות לבקשת התבועה.

3. תקציב כולל - דיון ראשון

ראובן גוסט פתח את הדיון והסביר הצעתו. מספר חברים הביעו דעתם על הנושא והוחלט להמשיך בדיון באסיפה הבאה.